

PARAULES DE VIDA

Conèixer a Crist

Acabades les festes de Nadal la litúrgia ens presenta a Jesús, que després del temps de la vida oculta es va revelant progressivament al seu poble i comença la missió d'anunciar el Regne de Déu. Els textos evangèlics dels primers diumenges del temps ordinari ens recorden els primers esdeveniments de la vida pública del Senyor, moments en els quals va manifestant la seua identitat de Fill de Déu i que són fonamentals perquè la fe dels deixebles en Ell vaja creixent: el baptisme al Jordà, la revelació de la seua glòria en Canà de Galilea, la primera predicació en la sinagoga de Natzaret i l'elecció dels primers deixebles. Avui us vull convidar a què reflexionem sobre aquests esdeveniments de la vida del Senyor amb el desig d'arribar a ser cada dia millors seguidors seus.

Per a ser un autèntic deixeble de Jesús cal tenir el desig de conèixer-lo cada dia més. Els cristians, especialment si participem en l'Eucaristia dominical i estem interessats a cuidar la nostra formació cristiana, sabem moltes coses sobre Crist. Però no podem oblidar que allò important no és saber coses sobre Ell, sinó arribar a conèixer-lo. Si mirem l'àmbit de les nostres relacions descobrirem que hi ha moltes persones de les quals sabem moltes coses (d'on són, on viuen, quin és el seu treball, si estan casats o tenen fills, etc...), però en realitat no les coneixem, perquè mai hem tingut una relació personal amb elles. Per a conèixer a algú cal viure l'experiència de la trobada i la relació interpersonal. Un cristià no s'ha d'aconcentrar amb saber moltes coses sobre Crist o sobre la fe: hem de viure en el desig d'arribar a conèixer-lo.

El coneixement es fa més profund per l'amor. Sant Agustí afirma que ningú coneix a un altre millor que l'amic. La relació d'amor autèntic i, per tant desinteressat, afavoreix una confiança que possibilita l'obertura del cor a l'altre. Estem davant un coneixement «intern»: s'arriba a l'interior de l'altra persona, es coneixen els seus sentiments i, per tant, les raons que la porten a actuar d'una determinada manera. Això fa que l'amistat sigui cada vegada més intensa i autèntica. El saber coses sobre Crist ens pot deixar el cor indiferent davant la seua persona. Conèixer-lo ens mou al desig de créixer cada dia més en la seua amistat.

Els amics ho comparteixen tot. L'amistat amb Crist, si és autèntica, desperta en el cor del deixeble

el desig de compartir la vida amb Ell, de viure les mateixes actituds i sentiments, de participar en la seua missió d'anunciar el Regne de Déu en el nostre món mitjançant la vivència de la pròpia vocació, d'imitar-lo en l'estil de vida senzill i humil, de fer com Ell el bé als altres... En definitiva, de ser en el món una imatge viva del Senyor. A això ens ha cridat a tots i en això consisteix el seguiment que fa de nosaltres deixebles seus. Us convido a escoltar els textos evangèlics d'aquests diumenges, no solament amb el desig de saber més coses sobre Crist, sinó amb la il·lusió de créixer cada dia més en la seua amistat.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'amor, el patiment i l'anhel (i II)

Estimar és patir. És impossible estimar i no patir. La solució del dilema no rau en deixar d'estimar, perquè sense amor, la vida es converteix en una no vida, en un passatemp tan estèril com macabre. No hi ha altre remei: cal estimar per viure, però qui opta per estimar, irremissiblement patirà.

Hi ha l'amor possessiu, que escanya i ofega. Converteix l'altre en un objecte, en un pur instrument, amputa la seva llibertat i nega la seva dignitat. És un desig que, en el fons, està mogut per la por, per

la incapacitat d'afrontar la soledat radical i sentir-se radicalment desprotegit en el món. En diuen amor, però no és amor. És un mecanisme de supervivència, una expressió de la precarietat humana, que es revesteix de força i de poder i que sotmet l'altre.

L'amor que vertaderament obre meravelles en el món és la benvolença, el desig de bé per a l'altre, l'anhel de què sigui ell mateix, de què arribi a esdevenir el que està cridat a ser. És abnegació i donació; és adoptar la forma de servent i és fer-ho sense esperar res. Res de res. A fons perdut. És

donació gratuïta i lliure. Qui estima, com diu Søren Kierkegaard, no calcula, no planifica, no espera res de ningú, ni de l'altre; senzillament dona el que té, dona el que sap, dona el que ha après, es dona a si mateix i, en aquest acte de donació plenament lliure, assaboreix la més gran de les passions, la que fa que la vida mereixi ser viscuda.

Viure és, com recorda Joan Maragall, estimar i, qui no estima no viu. Tampoc no deixa viure.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Conocer a Cristo

Acabadas las fiestas de Navidad la liturgia nos presenta a Jesús, que después del tiempo de la vida oculta se va revelando progresivamente a su pueblo y comienza la misión de anunciar el Reino de Dios. Los textos evangélicos de los primeros domingos del tiempo ordinario nos recuerdan los primeros acontecimientos de la vida pública del Señor, momentos en los que va manifestando su identidad de Hijo de Dios y que son fundamentales para que la fe de los discípulos en Él vaya creciendo: el bautismo en el Jordán, la revelación de su gloria en Caná de Galilea, la primera predicación en la sinagoga de Nazaret y la elección de los primeros discípulos. Hoy os quiero invitar a que reflexionemos sobre estos acontecimientos de la vida del Señor con el deseo de llegar a ser cada día mejores seguidores suyos.

Para ser un auténtico discípulo de Jesús hay que tener el deseo de conocerle cada día más. Los cristianos, especialmente si participamos en la Eucaristía dominical y estamos interesados en cuidar nuestra formación cristiana, sabemos muchas cosas acerca de Cristo. Pero no podemos olvidar que lo importante no es saber cosas sobre Él, sino llegar a conocerle. Si miramos el ámbito de nuestras relaciones descubriremos que hay muchas personas de las que sabemos muchas cosas (de dónde son, dónde viven, cuál es su trabajo, si están casados o tienen hijos, etc...), pero en realidad no las conocemos, porque nunca hemos tenido una relación personal con ellas. Para conocer a alguien hay que vivir la experiencia del encuentro y la relación interpersonal. Un cristiano no debe contentarse con saber muchas cosas sobre Cristo o sobre la fe: debemos vivir en el deseo de llegar a conocerle.

El conocimiento se hace más profundo por el amor. San Agustín afirma que nadie conoce al otro mejor que el amigo. La relación de amor auténtico y, por tanto desinteresado, favorece una confianza que posibilita la apertura del corazón al otro. Estamos ante un conocimiento «interno»: se llega a lo más profundo de la otra persona, se conocen sus sentimientos y, por tanto, las razones que la llevan a actuar de una determinada manera. Esto hace que la amistad sea cada vez más intensa y auténtica. El saber cosas acerca de Cristo nos puede dejar el corazón indiferente ante su persona. Conocerlo nos mueve al deseo de crecer cada día más en su amistad.

Los amigos lo comparten todo. La amistad con Cristo, si es auténtica, despierta en el corazón del discípulo el deseo de compartir la vida con Él, de vivir sus mismas actitudes y sentimientos, de participar en su misión de anunciar el Reino de Dios en nuestro mundo mediante la vivencia de la propia vocación, de imitarlo en su estilo de vida sencillo y humilde, de hacer como Él el bien a los demás... En definitiva, de ser en el mundo una imagen viva del Señor. A eso nos ha llamado a todos y en esto consiste el seguimiento que hace de nosotros discípulos suyos. Os invito a escuchar los textos evangélicos de estos domingos, no sólo con el deseo de saber más cosas acerca de Cristo, sino con la ilusión de crecer cada día más en su amistad.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Setmana de la Bíblia a la parròquia de Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant

Durant la Setmana de la Bíblia promoguda per la Conferència Episcopal Tarraconense, la parròquia de Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant va organitzar alguns actes. El dimarts dia 27 de novembre es va organitzar una visita al Museu Bíblic de Tarragona, pel matí, i una xerrada bíblica, per la tarda. El dijous dia 29 es va fer una lectura continuada del Llibre dels Fets dels Apòstols, mentre hi havia exposat el Santíssim a la capella. I el divendres dia 30 es va organitzar un cine-fòrum a partir de la pel·lícula *El cielo es real*.

Mn. Jordi Salvadó

Campanya de les persones sense sostre: «Ningú sense llar»

La Fundació Casa d'Acollida «Puríssima Concepció» va acollir l'1 de desembre la Campanya de les persones sense sostre. Enguany el lema era «Ningú sense llar». La jornada va començar amb una xerrada de Maria Pilar López, Filla de la Caritat, qui actualment està a Figueres atenent

un Centre Obert d'adolescents i joves en situació de vulnerabilitat. El tema de la xerrada fou «La petició del papa Francesc a acollir, protegir, promoure i integrar els més necessitats i el carisma vicencià». En la seua intervenció va destacar que el treball realitzat per sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa de Marillac no és una obra de caràcter personal i que sant Vicenç va comprendre que la col·laboració era la clau de l'èxit envers el servei dels pobres.

Tot seguit, el Sr. Bisbe Enrique Benavent va remarcar l'ajuda que presta l'Església als més necessitats mitjançant les diferents institucions i va apuntar que s'hauria d'integrar més els pobres a les parròquies. Després, es va celebrar l'Eucaristia a l'església de la Puríssima. S'acabà la celebració amb un dinar de germanor, en el qual van participar unes seixanta persones. Al final, el Sr. Lluís Lamote de Grignon, president de la fundació de la Casa d'Acollida, comunicà el trasllat a Lleida de la Gna. Dolors Perelló González, qui donà les gràcies a tots els col·laboradors. Com tots els anys es va fer una rifa a benefici dels germans necessitats que tan bé atenen les Filles de la Caritat, les quals tenen per carisma dedicar la seua vida al servei i a l'evangelització dels pobres.

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Estem cridats a escoltar allò que l'Esperit ens suggereix. L'Esperit Sant sempre és novetat» (29 d'octubre).

@Pontifex: «Jesús ha manllevat a la mort la darrera paraula: qui creu en Ell serà transfigurat per l'amor misericordiós del Pare per viure una vida eterna i feliç» (2 de novembre).

@Pontifex: «Déu és fidel, i la nostra esperança en Ell és com una àncora ben ferma als cels» (3 de novembre).

@Pontifex: «La Missa dominical és al centre de la vida de l'Església: allà trobem el Senyor ressuscitat, escoltem la seva paraula, ens nodrim a la seva taula i així esdevenim Església» (4 de novembre).

El Bisbat de Tortosa ha presentat el tercer Diplomatar de la Catedral de Tortosa

El Bisbat de Tortosa va presentar el 30 de novembre el tercer volum del Diplomatar de la Catedral de Tortosa. L'obra veu la llum en dos toms i un total de 1.128 pàgines. Conté el regest, la transcripció, l'aparat crític i els índexs onomàstics —antroponímic i toponímic— de 565 documents en pergami (docs. 773-1338) que segueixen en l'ordre i numeració dels dos diplomataris anteriors.

Els documents publicats corresponen als pontificats de Ponç de Torrella (1212-1254) i Bernat d'Olivella (1254-1272), temps històric en què el rei Jaume I realitzava la conquesta del regne de València i guanyava per al bisbat de Tortosa les parròquies de més enllà del riu Sénia, confirmant així els *antiquos limites* de les donacions anteriors de Ramon Berenguer IV i Alfons I.

L'obra, complexa i d'elaboració molt precisa, és el resultat de tres anys de dedicació dels especialistes en història, paleografia i llatí Josep Maria Escolà, Manel Pica i Montserrat Rovira. Han estat coordinats pel Dr. Antoni Virgili, coordinador dels dos diplomataris anteriors. El finançament del projecte i de l'edició d'aquesta publicació ha anat a càrrec de la Fundació Noguera de Barcelona.

La presentació del tercer Diplomatar es va fer al saló del Tinell del Palau Episcopal de Tortosa. Va presidir l'acte, l'Il·lustríssim Sr. José Luis Arín, degà del Capítol Catedral. Hi van intervenir el Molt Il·lustre Sr. Josep Alanyà, canonge arxiver de la Ca-

tedral; el coordinador del Diplomatar, Dr. Antoni Virgili; i el director de publicacions de la Fundació

Noguera de Barcelona, Dr. Josep Maria Sans i Travé.

Confirmacions a la parròquia de Santa Bàrbara

Un total de 9 nois i noies de Santa Bàrbara, el dissabte 1 de desembre, van rebre el do de l'Esperit Sant en el sagrament de la Confirmació. Segons van dir ells en l'acció de gràcies final de la celebració, el van rebre per ser amb la força de l'Esperit bons col·laboradors de Jesús en la

construcció d'un món nou on els homes i dones siguem més germans.

Els felicitem de cor i preguem per ells perquè sàpiguen veure realitzat el seu propòsit manifestat. Sabem que l'Església confia en ells.

Mn. Ferran Aspa

AGENDA

Del 18 al 25, Pregària per la Unitat dels Cristians. Delegació Ecu-menisme.

Diumenge 20, Tortosa, Seminari, a les 11.30 h, festa patronal del Col·legi Sagrada Família. / Sant Carles de la Ràpita, parròquia de Sant Josep Obrer, a les 17 h, celebració en-viament missioner.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / SI 98 / Mc 1,14-20]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Dimarts [He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21-28]. Sant Pau, ermita a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maür (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita; sant Arnaldo Janssen; beat Lluís Variara, rel.

16. ■ Dimecres [He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39]. Sant Marcel·lí I, pa-

pa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dijous [He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45]. Sant Antoni, abat (†356), d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12]. □ *Tortosa*: Sant Ildelfons, bisbe. ■ *Urgell*: Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, religiós i mr.; sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dissabte [He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17]. Santa Agnès, vg. i mr.; Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev. i Servidue, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev. i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 62,1-5 / SI 95 / 1C 12,4-11 / Jo 2,1-12]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

Baptisme del Senyor (C)

COMENTARI

Aquest és el meu Fill, el meu estimat

Diumenge passat celebràvem la manifestació del Senyor a tots els pobles; avui contemplem la manifestació que fa el Pare sobre Jesús al riu Jordà. Ho veiem clarament a l'evangeli: *Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.* Déu Pare manifesta clarament que aquest home (aparentment un pecador com els altres que es fan batejar) és en realitat el seu Fill molt estimat, ple de la força de l'Esperit, que realitza sempre la seva voluntat i per això el Pare s'hi complau.

I aquesta és una bona notícia tal com ens recorda la primera lectura: *Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa.* I acaba dient: *El Senyor vetlla com un pastor ple ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.* Són tot frases de tendresa per part de Déu que, com a bon pastor es carrega a coll les ovelles. Per això ha començat també el profeta dient: *Consoleu, consoleu el meu poble, diu el vostre Déu. Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa.* Saber que Déu mateix és present enmig nostre és un gran consol, una gran felicitat, és un «evangeli».

I la segona lectura ens convida a la mateixa alegria: *S'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat.* La festa d'avui ens recorda que Jesús és el Fill estimat del Pare que viu entre nosaltres i que ens revela tot el seu amor al mateix temps que ens indica el camí a seguir: vida de sobrietat, de justícia i de pietat.

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tot hom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Beneeix el Senyor ànima meva, Senyor, Déu meu, que en sou de gran.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau a Titus (Tt 2,11-14.3,4-7)

Estimats: s'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes, i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi felixment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu gran i salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.

Quan s'ha revelat la bondat de Déu, salvador nostre, i l'amor que ell té als homes, no l'han mogut les obres que nosaltres podíem haver fet, sinó la seva bondat que ens salva amb un bany d'aigua regenerador i amb el poder renovador de l'Esperit Sant, que ell ha vessat a mans plenes sobre nosaltres per Jesucrist, el nostre salvador; així, justos per la seva gràcia, som hereus de la vida eterna, que des d'ara tenim dret a esperar.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació sospitava si Joan no fóra potser el Messies.

Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.»

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

▶ Lectura del libro del profeta Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, grítale, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Bendice, alma mía, al Señor: ¡Dios mío, qué grande eres!*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Tito (Tit 2,11-14;3,4-7)

Querido hermano: Se ha manifestado la gracia de Dios, que trae la salvación para todos los hombres, enseñándonos a que, renunciando a la impiedad y a los deseos mundanos, llevemos ya desde ahora una vida sobria, justa y piadosa, aguardando la dicha que esperamos y la manifestación de la gloria del gran Dios y Salvador nuestro, Jesucristo, el cual se entregó por nosotros para rescatarnos de toda iniquidad y purificar para sí un pueblo de su propiedad, dedicado enteramente a las buenas obras. Mas cuando se manifestó la bondad de Dios nuestro Salvador y su amor al hombre, no por las obras de justicia que hubiéramos hecho nosotros, sino, según su propia misericordia, nos salvó por el baño del nuevo nacimiento y de la renovación del Espíritu Santo, que derramó copiosamente sobre nosotros por medio de Jesucristo nuestro Salvador, para que, justificados por su gracias, seamos, en esperanza, herederos de la vida eterna.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego». Y sucedió que, cuando todo el pueblo era bautizado, también Jesús fue bautizado; y, mientras oraba, se abrieron los cielos, bajó el Espíritu Santo sobre él con apariencia corporal semejante a una paloma y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado; en ti me complazco».

Mn. Jaume Pedrós